

Heerhugowaard Stad van kansen

Agendanr.: 12
Voorstelnr.: RB2016089
Onderwerp: Reparatie naar aanleiding van uitspraak Raad van State over bestemmingsplan
Buitengebied
Programma: 3 Stedelijke ontwikkelingen, economische zaken en leefbaarheid

Reden van agendering: ter besluitvorming

Aan de Raad,

Heerhugowaard, 6 september 2016

Probleemstelling

Het bestemmingsplan voor het Buitengebied van Heerhugowaard is door uw raad vastgesteld op 17 februari 2015. Tegen een aantal onderdelen is door de Provincie een reactieve aanwijzing ingediend. Dat houdt in dat een aantal planregels niet in werking is getreden. Hiertegen heeft de gemeente beroep ingesteld.

Daarnaast is tegen de vaststelling door een aantal belanghebbenden beroep ingesteld ten aanzien van de regelingen voor hun eigen percelen.

Op 9 februari 2016 is de zaak behandeld bij de Raad van State en 29 juni 2016 hebben wij de uitspraak ontvangen. Hieruit volgt dat binnen 20 weken na uitspraak op een aantal onderdelen een nieuw besluit moet worden genomen door de raad. In dit advies wordt ingegaan op zowel de individuele beroepen als het beroep tegen de reactieve aanwijzing. Echter alleen wordt ingegaan op de onderdelen die een vervolg vragen. De beroepen die ongegrond zijn verklaard worden niet behandeld, tenzij hier andere punten uit voortvloeien.

Inleiding / bestuurlijke achtergrond

Uw raad heeft met de vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied een actueel juridisch planologisch kader neergelegd. Tijdens de voorbereidingsfase daarvan zijn meer dan 100 zienswijzen ingediend, waaronder door de Provincie. De gemeente is bij de vaststelling van planologische besluiten gehouden aan de Provinciaal Ruimtelijke Verordening (PRV). Hierin worden belangen die de Provincie van bovengemeentelijk niveau acht beschermd. Een van de belangrijkste punten hierbij is de openheid van het landelijk gebied en het beschermen van het agrarische productiepotentieel van het buitengebied.

Ondanks die Provinciale regels heeft de raad een behoorlijke beleidsvrijheid in het vaststellen van randvoorwaarden in bestemmingsplannen. Er kunnen echter onderwerpen zijn waarvan de Provincie vindt dat zij aan de bel moet trekken. In het geval van het bestemmingsplan Buitengebied heeft de Provincie dat gedaan ten aanzien van de algemene wijzigingsregels om de bestemming Agrarisch te wijzigen in een bedrijfsbestemming.

Belanghebbenden die op tijd een zienswijzen hebben ingediend, maar het niet eens waren met het definitieve besluit van de raad daarover, hebben de mogelijkheid om in beroep te gaan. Zeven individuele beroepen zijn ingediend.

De behandeling van beroepen tegen een bestemmingsplan vinden in eerst en enige aanleg plaats bij de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State in Den Haag. De zitting heeft plaatsgevonden op 9 februari jl waar alle appellanten in de gelegenheid waren om hun beroep toe te lichten.

De Afdeling heeft de mogelijkheid om een besluit te vernietigen. Dat zal zij echter niet zomaar doen. De Afdeling heeft ook de mogelijkheid om de zogenaamde 'bestuurlijke lus' toe te passen (op grond van afdeling 8.2.2a Algemene Wet bestuursrecht). Dit is een herstel- of reparatiemogelijkheid voor besluiten waaraan volgens de Afdeling gebreken kleven, maar die herstelbaar zijn. Ook wordt de bestuurlijke lus toegepast om met een richtinggevende aanwijzing een nieuw besluit te laten nemen door het bevoegde bestuursorgaan.

In het geval van het bestemmingsplan Buitengebied is door de Afdeling opgedragen om binnen 20 weken na uitspraak een nieuw besluit te nemen in een aantal gevallen. Hieronder worden de beroepen, het oordeel van de Raad van State en de voorstellen voor een nieuw besluit behandeld. In afwijking van de uitspraak worden de individuele beroepen eerst behandeld omdat daar nieuwe besluiten over moeten worden genomen.

1.) Namens de firma Tesselaar is beroep ingesteld tegen de glasgrens die langs de Middenweg ligt. De gemeenteraad heeft aangegeven vast te willen houden aan de glasgrens op 200 meter uit het hart van de Middenweg. Om verrommeling te voorkomen en de ruimtelijke kwaliteit niet aan te tasten is hieraan vastgehouden.

Oordeel Afdeling:

De glasgrens is eerder (2005) onderdeel geweest van een geschil. Toen oordeelde de Afdeling dat onvoldoende was gemotiveerd waarom de glasgrens op 250 meter lag.

De afdeling geeft aan dat omdat er al twee grote agrarische bedrijfsvlakken liggen in de bufferzone, daar al bebouwing mag komen die een grote inbreuk maken op de bufferzone.

Bestuurlijke lus:

De Afdeling overweegt dat de raad het besluit binnen 20 weken dient te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling, waarbij de bufferzone wordt verkleind ten aanzien van het perceel van de firma Tesselaar. Of die 110 meter kan worden, zoals Tesselaar wenst, is een overweging die de raad 'moet bezien'.

Overleg firma Tesselaar op locatie:

Geven aan dat de burenen niet willen uitbreiden, die hebben ook geen beroep ingesteld, gaat echt alleen om hun perceel. Aan de Middenweg mag al een agrarisch bedrijf worden opgericht. Door de uitbreiding van buurman Slijkerman met een B&B pand en de aanleg van het waterbassin is eigenlijk geen zicht meer op de mogelijke kassen. Daarnaast willen zij wel terug naar een maximale hoogte van 6 meter in plaats van 10 meter.

Advies:

De uitspraak van de Afdeling maakt dat er nu echt individueel moet en kan worden gekeken naar het perceel. In het kader van de zienswijze werd de afweging ook ten aanzien van de aanliggende glastuinbouwbedrijven gemaakt.

Echter op dit perceel mag aan de zijde van de Middenweg agrarische bedrijfsbebouwing geplaatst worden tot een hoogte van 9,50 meter. De diepte van dat bouwblok loopt tot de huidige glasgrens. Dat maakt deze situatie uniek in die zin dat er al bebouwing mocht komen van de Altonstraat tot aan de Middenweg.

Over dit onderwerp is overleg met de Provincie geweest. Zij geven aan dat het gebied een beperkte waarde heeft, dat ook al voor glastuinbouw door hen bestemd is. Zij hebben geen bezwaar tegen uitbreiding van het glastuinbouwbedrijf.

Op het perceel zelf is door de aanleg van het waterbassin begin 2016 vanaf de Middenweg beperkt zicht op een mogelijke uitbreiding. Daar komt bij dat, zoals de Firma Tesselaar terecht opmerken, zij niet de 10 meter hoogte nodig hebben die wel is toegestaan in het bestemmingsplan. Die hoogte is geënt op een meerlagenteelt die bij dit bedrijf niet van toepassing zal zijn. Zij geven daarom aan dat zij voldoende hebben aan een hoogte van 6 meter op de nok, dat geeft een ander beeld.

Vanuit de omliggende woningen aan de Middenweg en De Zeis wordt het zicht niet meer beperkt dan dat het nu al zou kunnen worden. De firma Tesselaar is bereid om een groensingel aan te leggen om het zicht op de kassen te onttrekken.

Het voorstel is dan ook om de glasgrens op het perceel van de firma Tesselaar uit te breiden zoals op bijgevoegde figuur te zien is (rode lijn), waarbij de maximale bouwhoogte wordt beperkt tot een hoogte van 6 meter. Op de onderstaande figuur is het aangelegde bassin nog niet te zien vandaar dat de lijn niet doorloopt maar inspringt.

2.) De heer F. van den Berg wilde de mogelijkheid om het woonperceel aan de Middenweg aan de achterzijde uit te breiden met 400 m². De gemeenteraad heeft die ruimte niet geboden. Zij heeft vastgehouden aan de agrarische functie van het buitengebied en vergroting van de tuinbestemmingen past daar niet in. Ook kan bij een vergroting bebouwing worden gerealiseerd die niet wenselijk is in het landelijke gebied. Daarnaast werd door appellant gewezen naar een situatie op de Kerkweg waar de raad een verplaatsing van bouwmogelijkheden heeft toegestaan.

Oordeel Afdeling:

Dat er wellicht minder courante stukken grond zijn (hier overigens niet het geval) betekent niet dat er dan een woonbestemming moet worden opgenomen. Dat leidt tot verstening in het buitengebied. Het uitgangspunt van het tegengaan van rafelranden wordt 'niet onredelijk geacht'. De vergelijking met de Kerkweg gaat niet op volgens de Afdeling omdat er daar sprake is van uitruil.

Conclusie: beroep ongegrond.

Motie over 'rafelranden':

Op zichzelf volgt uit dit onderdeel van de uitspraak geen nieuw besluit. Er is bij de vaststelling van het bestemmingsplan echter een motie van de VVD, CDA en Nederland Duurzaam aangenomen over de herziening van de rafelranden (2015-01-17 motie nr 03, zie bijlage). Daarbij is aangegeven om 'rafelranden en verrommeling in de eerstvolgende actualisatie duidelijker te definiëren'. Door de Afdeling is aangegeven dat, ondanks dat een definitie ontbreekt, het een duidelijke afweging is om niet meer bebouwing toe te staan door het toevoegen van eerder onbebouwde gronden. Daarmee is nadere definiëring van het begrip 'rafelrand' niet noodzakelijk.

3.) Namens mevrouw G.E.M. Brink- Borst is aangedragen dat de feitelijke situatie aan de A.C. de Graafweg zou ten onrechte niet zijn opgenomen in het bestemmingsplan. Het gebouw is

ooit wel vergund maar voor een andere invulling dan nu, en daarnaast zijn er aanvullende (illegale) bouwwerken opgericht, waaronder een paardenbak, een kantine en stallingen. De raad heeft geoordeeld dat nu het gebruik essentieel afwijkt van het vergunde, het gebouw 'wegbestemd' moest worden.

Oordeel Afdeling:

Over de paardenbak bestaat geen twijfel: Hier was een vergunning voor nodig en nu deze illegaal is, was er reden om deze niet te bestemmen.

De Afdeling geeft aan dat nu er geen bezwaar is tegen de schuur als zodanig maar wel tegen het strijdige gebruik, de schuur toch bestemd had moeten worden. Het strijdige gebruik van die gebouwen is vervolgens een handhavingszaak. Een rechtsgeldige bouwvergunning is een bestaand recht waar in beginsel niet aan voorbij kan worden gegaan.

Bestuurlijke lus:

De raad dient een nieuw besluit te nemen waarbij de schuur alsnog zodanig wordt bestemd. De raad moet tevens beslissen welk gebruik wordt toegestaan. Daarbij moet het hobbymatig houden van paarden worden overwogen. Dan kan tevens worden ingegaan op de vraag of de stal en de kantine moeten worden opgenomen.

Nu het opnemen van de stal en de kantine samenhangt met de al dan niet toe te wijzen functie en bouw mogelijkheden op het perceel, zal de Afdeling daar pas een oordeel over vellen in de einduitspraak.

Advies:

Er loopt al jaren een handhavingszaak over de gebouwen en het gebruik van dit perceel. Omdat er in afwijking van het vergunde en strijdig met het bestemmingsplan destijds onder andere werd geadverteerd met het verzorgen van stalling en rijlessen is daar tegen opgetreden. Naast deze procedure ten aanzien van het bestemmingsplan loopt er ook nog een procedure tegen een verbeurde last onder dwangsom bij de Rechtbank Noord-Holland.

Over de paardenbak bestaat volgens de Afdeling geen twijfel: die was en is vergunningplichtig. Nu daarnaast de Provincie de mogelijkheid uit het bestemmingsplan heeft gehaald en dat ook is bekrachtigd door de Raad van State en er bij een normaal agrarisch gebruik geen noodzaak bestaat voor een paardenbak, is deze niet legaliseerbaar.

Voor de andere bijbehorende bouwwerken (de stal en kantine) moet een afweging worden gemaakt. Het hobbymatig houden van paarden in het buitengebied wordt niet vaak toegestaan. Het buitengebied is primair aangewezen als productiegebied en daaraan kunnen particuliere initiatieven afbreuk doen. Aan de andere kant is dit wel een bijzondere situatie. Het komt voort uit de mogelijkheid tot het bouwen van veldschuren in het verleden. Toen mochten agrariërs met verspreid liggende gronden veldschuren bouwen om niet steeds heen en weer te hoeven naar de hoofdvestiging. Die zijn er niet veel gebouwd. Er zou beargumenteerd kunnen worden dat dit wel een uitzondering is op de regel. Of dan ook alle nu bestaande bouwwerken toegestaan moeten worden is een ander aspect.

Deels is dat niet te voorkomen vanwege de mogelijkheden van vergunningvrij bouwen.

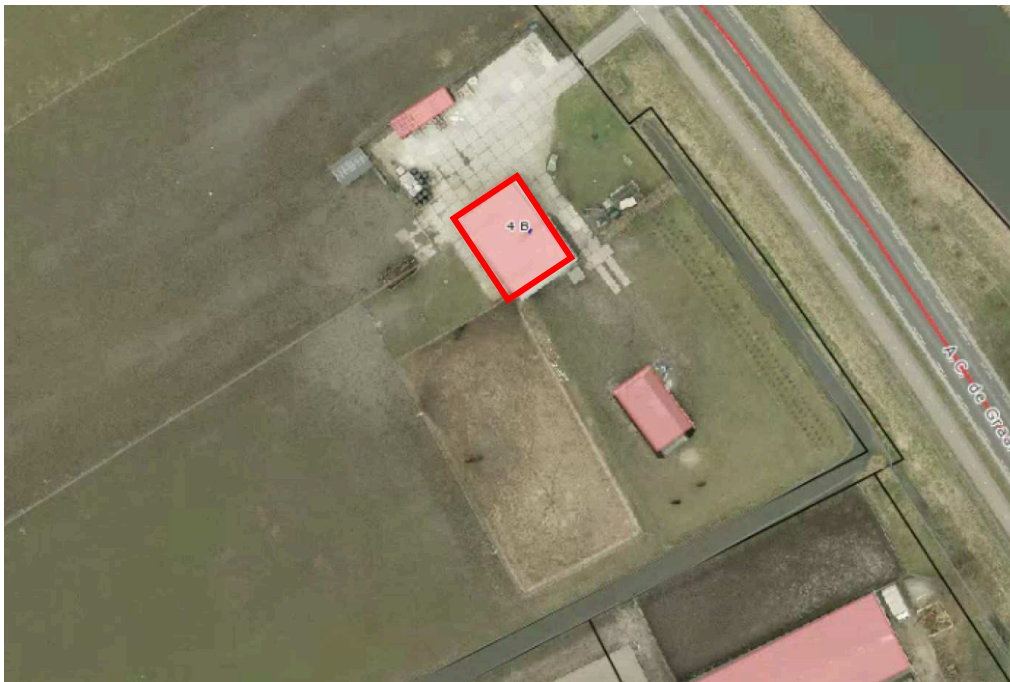
Op het moment dat er een hoofdgebouw wordt opgenomen, dan is er automatisch ook de mogelijkheid tot het realiseren van vergunningvrije bijbehorende bouwwerken. De omvang daarvan verschilt niet essentieel tussen een agrarische of een woonbestemming.

Na de uitspraak is er overleg geweest tussen de gemeente (handhaving, vergunningverlening en bestemmingsplannen) en de eigenaresse en haar gemachtigde van het perceel. Zij geven aan dat de eerdere hobbymatige paardgerelateerde activiteiten nagenoeg gestaakt zijn. Het perceel wordt gebruikt voor het houden van schapen van het agrarische bedrijf van de echtgenoot van eigenaresse, de gebouwen die daarnaast zijn opgericht zouden daar ook voor worden gebruikt. De schapen worden in de lammertijd ondergebracht in een van de bijbehorende bouwwerken. Verder is er opslag van stro en materiaal. Daarmee is de situatie nu essentieel anders dan ten tijde van de last onder dwangsom en de vaststelling van het bestemmingsplan. Ook staat er nog

wel een paard, maar die kan 'ondergeschikt' worden beschouwd ten opzichte van de agrarische activiteiten.

De tweede vraag is of de gebouwen die nu al zijn opgericht kunnen blijven staan. Zoals eerder omschreven ontstaat er een bouwrecht voor vergunningvrije bijbehorende bouwwerken als een hoofdgebouw bestemd is. Als uw raad daartoe besluit, mogen op dit perceel vergunningvrij bouwwerken worden opgericht. Eén van de afwegingen daarbij is of er sprake is van een 'erf'. Daarbij is de kadastrale situatie niet van belang, het gaat er om of de gebouwen zodanig geclusterd zijn dat ze logischerwijs bij elkaar behoren. Daarvoor is bijvoorbeeld de afstand tussen de gebouwen van belang. Die is 16 meter. De jurisprudentie hierover is casuïstisch en niet toe te passen op dit perceel. Er bestaat ons inziens een onderlinge samenhang tussen de geplaatste gebouwen waardoor de gebouwen, die qua afmeting voldoen aan de voorwaarden voor vergunningvrij bouwen, nu wel als vergunningvrij kunnen worden beschouwd door de gewijzigde situatie op het perceel.

Het advies is dan ook om de schuur een reguliere agrarische bestemming te geven waarbij het bouwblok strak om de schuur wordt gelegd zoals weer gegeven in onderstaande figuur. Dat doet recht aan de situatie zoals deze in het verleden vergund is als veldschuur. Daardoor mogen de gebouwen blijven staan, maar zal de paardenbak verwijderd moeten worden.

4.) Gasunie Transport Services BV heeft beroep ingesteld tegen de planregels aangaande de bescherming van de in het plan aanwezige aardgastransportleidingen. In de regeling in het bestemmingsplan was nog de theoretische mogelijkheid opgenomen dat afgeweken kon worden van het advies van de leidingbeheerder. De Gasunie wil dit uitsluiten. Al in het verweerschrift hebben wij aangegeven dit te zullen repareren.

Oordeel Afdeling:

Conform verweerschrift is het beroep gegrond.

Bestuurlijke lus:

Binnen 20 weken de juiste tekst ten aanzien van de bescherming van leidingen opnemen.

Advies

Artikel 14, derde lid Bevb opnemen in artikel 22.3.4 van het bestemmingsplan Buitengebied. Deze tekst is besproken met de Gasunie en akkoord bevonden. De tekst wordt dan als volgt:

Burgemeester en wethouders kunnen bij omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor het bouwen van gebouwen en of bouwwerken geen gebouw zijnde (22.2.3) en/of het uitvoeren van werken geen bouwwerk zijnde en werkzaamheden (22.3.1) overeenkomstig de andere daar voorkomende bestemming(en) indien de veiligheid van de betrokken leiding niet wordt geschaad en vooraf schriftelijk advies is ingewonnen bij de betrokken leiding exploitant. Een omgevingsvergunning voor het bouwen van gebouwen kan slechts worden verleend indien geen kwetsbare objecten worden toegelaten.

5.) De Zwarteweg: het deel dat loopt over het perceel van de familie Van Langen aan de Jan Glijnisweg. Het beroep zag op de dubbelbestemming "Waarde Cultuurhistorie" op het kadastrale perceel sectie P, nummer 331. De Raad zag voldoende aanleiding om toch een dubbelbestemming op te nemen om de cultuurhistorische waarde van de voormalige Zwarteweg te waarborgen.

Oordeel Afdeling:

Onvoldoende inzichtelijk is of het perceel ondanks langdurig agrarisch gebruik nog cultuurhistorische waarden heeft. Een deskundigenrapport ontbreekt bijvoorbeeld. Daarmee is onduidelijk waarom een bescherming met een aanlegvergunningstelsel nodig is.

Bestuurlijke lus:

Binnen 20 weken in heroverweging alsnog onderzoek of het perceel waarden heeft en al dan niet een bestemming op te leggen die dat beschermd.

Advies:

De Zwarteweg is waarschijnlijk al vanaf 1600 in gebruik als weg. Momenteel is de weg opgedeeld in twee delen: de oostelijke en westelijke kant. De oostelijke kant is het nog gave, inmiddels verharde, deel van de Zwarteweg die aan beide kanten nog de originele waterlopenstructuur heeft. De andere kant is de westelijke onverharde kant. Hier is nog niet zo lang geleden een van de aanliggende sloten gedempt. De vraag is dan ook of deze nog liggende waterloop en al dan niet de omliggende gronden van dergelijke waarde zijn, om deze een apart beschermingsregime te geven.

De gemeente is haar monumenten aan het actualiseren. Het voornemen bestaat om het oostelijke deel van de Zwarteweg inclusief de historische waterlopen te bestemmen als monument. Deze van oudsher zeer belangrijke structuurweg is van dusdanig belang dat een monumentale status op zijn plek is. Het nog overgebleven deel van de westelijke kant is, ondanks de gedeeltelijke verandering, nog steeds van een hoge cultuurhistorische relevantie. De sloot is een structuurdrager die de ontginningssystematiek van de polder Heerhugowaard in zicht brengt. De waterloop dient dan ook beschermd te worden om demping te voorkomen. Het voorstel is dan ook om de waterloop te beschermen met een aanduiding 'waarde- cultuurhistorie' en de aanvullende strook die nu nog is opgenomen ter hoogte van het voormalige pad te laten vervallen. Voor een volledige toelichting verwijs ik u naar de bijlage bij dit onderdeel.

De bestemming 'waarde – Cultuurhistorie' zal worden opgenomen conform onderstaande figuur.

Beroepen reactieve aanwijzing. Onderstaande wordt ter kennisname aangeboden. Tegen het definitief worden van de reactieve aanwijzing staan geen rechtsmiddelen open.

1.) Afwijkingsbevoegdheid paardenbakken en schuilstallen.

De raad heeft een regeling opgenomen om deze bouwwerken mogelijk te maken. Hierop is door de provincie een reactieve aanwijzing gegeven. Dat houdt in dat de regeling niet in werking treedt totdat er beslist is op het beroep.

De raad heeft aangedragen dat het houden van paarden past in het buitengebied, het faciliteren van bouwwerken aansluitend aan de woonbestemming hoort daarbij. Ook voor schuilstallen zag de gemeente aanleiding in het kader van dierenwelzijn.

Oordeel Afdeling:

De Provincie heeft dan wel de verkeerde grondslag gebruikt om een reactieve aanwijzing te geven, maar omdat het gaat om het tegengaan van verstedelijking en deze bouwwerken daartoe bijdragen, laat de Afdeling de rechtsgevolgen in stand. Het tegengaan van verstedelijking is op een andere manier wel geregeld in de Provinciale verordening.

Gevolg:

De afwijkingsbevoegdheid voor paardenbakken en schuilstallen in alle planregels treedt niet in werking.

Over dit onderwerp is overleg met de Provincie geweest. De Provincie is geen voorstander van een generieke regeling voor paardenbakken en schuilstallen. Op individueel verzoek en bij omgevingsvergunning kan daar eventueel in bijzondere gevallen van afgeweken worden. Openheid van het buitengebied blijft echter de hoofdregel.

2.) Wijzigingsbevoegdheid artikel 40, d (van Agrarisch naar Bedrijf)

De raad heeft een regeling opgenomen om vrijkomende agrarische gebouwen een andere functie te geven. Hiertoe is de mogelijkheid opgenomen om van agrarische doeleinden een bestemming bedrijfsdoeleinden op te leggen en zo de gebouwen een tweede leven te gunnen.

Oordeel Afdeling: De wijzigingsbevoegdheid is te ruim omschreven nu na een wijziging alle categorieën 1 en 2 uit de Staat van bedrijfsactiviteiten zijn toegestaan. Hierdoor kan de Provincie

niet beoordelen welke activiteiten wel of niet passen in de omgeving en passen in de Provinciale verordening. De reactieve aanwijzing blijft in stand.

Gevolg:

De wijzigingsbevoegdheid treedt definitief niet in werking.

Ook hierover is overleg geweest met de Provincie. Zij geven aan dat artikel 17 van de Provinciale verordening mogelijkheden biedt om toch over te gaan tot het bestemmen tot bedrijf. Hierin is geregeld dat bij volledige bedrijfsbeëindiging er mogelijkheden zijn voor kleinschalige vormen van huisvesting, werken, recreatie en/of zorgfuncties.

In een toekomstige herziening van het bestemmingsplan kan wellicht weer een regeling opgenomen worden die dit mogelijk maakt. Voor nu is het per individueel geval via een partiële bestemmingsplanherziening mogelijk om af te wijken waarbij de regels van de Provincie in acht moeten worden gehouden.

3.) De zes individuele percelen die zijn getroffen door de reactieve aanwijzing: Middenweg 591, Stationslaan 1 en Veenhuizerweg 1b, 25 en 48 en Waarddijk 2. Op deze percelen is de bestemming bedrijf gelegd na beëindiging van het agrarische bedrijf.

Oordeel Afdeling: Nu niet alleen stille opslag mogelijk is, zoals wellicht beoogt, maar alle categorieën 1 en 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten is er een te ruime bestemming opgelegd. Dat is in strijd met de Provinciale verordening. De reactieve aanwijzing blijft in stand.

Gevolg: Deze percelen houden de bestemming als in het voorgaande bestemmingsplan. Zoals hierboven omschreven zijn er wellicht wel mogelijkheden om mee te werken via artikel 17 van de Provinciale verordening. Hier zal dan apart een procedure voor moeten worden gevoerd. In overleg met de eigenaren, maar na deze procedure, zal een vervolg moeten worden uitgezet waarin een bestemming en functie voor de getroffen percelen komt die voor iedereen aanvaardbaar is.

Oplossingsrichtingen

Zie hierboven per onderdeel omschreven.

Juridische gevolgen:

Zie eerdere toelichting.

Financiële gevolgen:

Pas bij de definitieve uitspraak zal een eventuele kostenveroordeling volgen als de beroepen gegrond zijn. De gemeente wordt mogelijk veroordeeld tot het vergoeden van griffiekosten en kosten van rechtsbijstand van de appellanten.

Sociaal/Economisch/Fysiek Domein:

Omdat het hier gaat om individuele beroepen zijn beleidswijzigingen niet aan de orde.

Duurzaamheidsbeleid:

Er is geen relatie met het duurzaamheidsbeleid.

Communicatie:

Alle appellanten zijn op de hoogte van deze tussen-uitspraak. Met alle appellant en/of hun gemachtigden is contact geweest en waar nodig zijn bezoeken ter plekke geweest.

Monitoring/Evaluatie

Nvt.

Samenvatting

Dit voorstel geeft vervolg aan de tussen-uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State over het bestemmingsplan Buitengebied. In individuele gevallen dient er een

Voor	Allen
Tegen	---

Nr.: RB2016089

de Raad van de gemeente Heerhugowaard;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 6 september 2016;

gelet op het advies van de commissie Stadsontwikkeling d.d. 4 oktober 2016;

gelet op:

artikel 3.8 e.v. Wet ruimtelijke ordening

afdeling 8.2.2a Algemene wet bestuursrecht;

b e s l u i t

5. Voor de Firma Tesselaar aan de Altonstraat over te gaan tot het uitbreiden van de glastuinbouwbestemming "Agrarisch -1" conform de in de tekst opgenomen figuur;
6. Voor de A.C. de Graafweg 4b over te gaan tot het bestemmen van de vergunde schuur met een reguliere agrarische bestemming waarbij het bouwblok strak om de vergunde schuur wordt gelegd conform de in de tekst opgenomen figuur;
7. Ten aanzien van het beroep van de Gasunie de tekst ten aanzien van de buileiding in artikel 22.3.4 als volgt aan te passen:
Burgemeester en wethouders kunnen bij omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor het bouwen van gebouwen en of bouwwerken geen gebouw zijnde (22.2.3) en/of het uitvoeren van werken geen bouwwerk zijnde en werkzaamheden (22.3.1) overeenkomstig de andere daar voorkomende bestemming(en) indien de veiligheid van de betrokken leiding niet wordt geschaad en vooraf schriftelijk advies is ingewonnen bij de betrokken leiding exploitant. Een omgevingsvergunning voor het bouwen van gebouwen kan slechts worden verleend indien geen kwetsbare objecten worden toegelaten.
8. Ten aanzien van de 'Zwarteweg' aan de Jan Glijnisweg over te gaan tot het aanpassen van de dubbelbestemming 'Waarde – Cultuurhistorie' waarbij enkel de nog bestaande waterloop van het voormalige pad wordt beschermd, conform de in de tekst opgenomen figuur.

Heerhugowaard, 25 oktober 2016

De Raad voornoemd,

de loco-griffier,

H. Wijnveen

de voorzitter,

H.M.W. ter Heegde